

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Ek/16/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117214772
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Maroš Penťa
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2017:6117214772.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: E. T., C.. F.: XX.XX.XXXX, Q. T.: A. H. XXX, XXX XX A. H., zast. JUDr. Zuzana Medvecká, advokát, Garbiarska 695, 031 01 Liptovský Mikuláš, proti povinnému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., sídlo: Pribinova 25, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35807598, o vymoženie príslušenstva, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Matej Kršiak, sídlo exekútorského úradu: Československých tankistov 212, 84106 Bratislava, pod č.k. 308EX 4/17, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietal.

II. Povinný je povinný nahradiť oprávnenému trovy exekúcie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 22,95 Eur, a to všetko do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 23.05.2017 domáhal od povinného vymoženiu príslušenstva v celkovej výške 376,31 Eur, na základe exekučných titulov - 1. rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/320/2015-65 zo dňa 05.04.2016, 2. rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/217/2016-90, zo dňa 29.11.2016, 3. uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/320/2015-97 zo dňa 20.02.2017. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie prostredníctvom súdnemu exekútora: JUDr. Martin Píry, sídlo exekútorského úradu: Obežná 8563/2, 010 08 Žilina.

2. Okresný súd Banská Bystrica po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 23.05.2017, a príloh k nemu, vydal dňa 13.06.2017 poverenie na vykonanie exekúcie č.: ECLI:SK:OSBB:2017:6117214772.1, ktorým poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Matej Kršiak, sídlo exekútorského úradu: Československých tankistov 212, 841 06 Bratislava (ďalej len ako „súdny exekútor“), ktorý vedie exekúciu pod č.k. 308EX 4/17.

3. Súdny exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie č. 308EX 4/17-8 dňa 21.08.2017, ktoré bolo doručené povinnému dňa 28.08.2017. Povinný dňa 07.09.2017 podal na poštovú prepravu svoj návrh na zastavenie exekúcie, ktorý povinný označil ako „Námietky proti exekúcii“, a ktorý bol doručený súdnemu exekútorovi dňa 08.09.2017. Povinný podal návrh na zastavenie exekúcie zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Súdny exekútor vyzval dňa 14.09.2017 oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu na zastavenie exekúcie. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril dňa 29.09.2017, jeho vyjadrenie bolo doručené súdnemu exekútorovi dňa 04.10.2017. Súdny exekútor návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 07.09.2017, vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 29.09.2017, spolu so žiadosťou súdneho exekútora o rozhodnutie o návrhu na zastavenie exekúcie č.k. 16Ek/16/2017 zo dňa 12.10.2017 spolu s prílohami - započítanie pohľadávok jednostranným právnym úkonom zo dňa 25.05.2017,

splátkový kalendár, doručienka povinnému zo dňa 29.05.2017, a upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 21.08.2017, podal na poštovú prepravu dňa 13.10.2017, a tunajšiemu súdu bolo doručené dňa 16.10.2017. Súd pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vychádzal z týchto dokumentov.

4. Povinný návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 07.09.2017 odôvodnil tým, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Povinný poukázal na skutočnosť, že oprávnený uzatvoril s povinným dňa 03.06.2011 zmluvu o úvere č. 500300348, na základe ktorej oprávnenému bol poskytnutý úver vo výške 500 Eur, a ktorý sa zaviazal zaplatiť spolu s poplatkom vo výške 484 Eur, t.j, zaplatiť celkovú čiastku 984 Eur. Ku dňu 25.05.2017 evidoval povinný nedoplatok na zmluvný úrok vo výške 367,01 Eur, poplatok za upomienky vo výške 52 Eur, trovy rozhodcovského konania vo výške 149,62 Eur, trovy exekučného konania vo výške 55,44 Eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 34,34 Eur, spolu vo výške 658,41 Eur. Povinný poukázal ďalej na skutočnosť, že: „Spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., sa rozhodla vysporiadať v časti svojho záväzku jednostranným započítaním.“ Teda na základe uvedeného povinný vykonal voči oprávnenému jednostranné započítanie časti svojho záväzku podľa § 580 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, a teda podľa názoru povinného pred začatím exekúcie došlo k zániku časti vymáhanej pohľadávky. Na základe uvedeného povinný navrhol súdu, aby exekučné konanie zastavil, a to z dôvodu, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie namietol výšku trov súdneho exekútora uvedenú v upovedomení o začatí exekúcie vo výške 88,20 Eur, a to vzhľadom na vyššie uvedenú skutočnosť.

5. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril dňa 29.09.2017 takým spôsobom, že oprávnený považoval námietky povinného proti exekúcii v celom rozsahu za nedôvodné a neopodstatnené, a preto oprávnený nesúhlasil so zastavením exekučného konania, ako ani so skutočnosťami uvedenými povinným v jeho návrhu na zastavenie exekúcie, predovšetkým oprávnený nesúhlasil s nárokom povinného uvedeného v návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý vyplynul z uzatvorenia zmluvy o úvere č. 500300348 zo dňa 03.06.2011, na základe ktorej povinný poskytol oprávnenému úver vo výške 500 Eur, ktorý mu mal oprávnený zaplatiť spolu s úrokom vo výške 484 Eur, a teda oprávnená mala povinnému zaplatiť celkovú sumu vo výške 984 Eur. Oprávnený ďalej nesúhlasil s tvrdením povinného, že ku dňu 25.05.2017 eviduje voči oprávnenému nedoplatok na zmluvný úrok vo výške 367,01 Eur, poplatok za upomienky vo výške 52 Eur, trovy rozhodcovského konania vo výške 149,62 Eur, trovy exekučného konania vo výške 55,44 Eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 34,34 Eur, teda spolu vo výške 658,41 Eur. Oprávnený vo svojom vyjadrení uviedol, že mu bol poskytnutý úver na základe vyššie uvedenej zmluvy a s prihliadnutím na absenciu zákonom stanovených náležitostí, bol tento úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov, a teda z dôvodu, že oprávnený zaplatil povinnému viac ako mal, podal oprávnený žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia na Okresný súd Liptovský Mikuláš, kde podľa tvrdenia oprávnenej uvedený súd dňa 06.09.2017 rozhodol a priznal oprávnenému ním uplatnený nárok, a súčasne konštatoval, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 20Csp/131/2016 zo dňa 06.09.2017 nebol oprávnenému doručený, a preto ho nepredložil súdu. Na základe uvedeného oprávnený mal za preukázané, že povinný voči nemu nemal žiadne nároky, ktoré by si mohol započítať, a tak k platnému započítaniu, na ktoré sa povinný odvolal, nikdy nemohlo dôjsť. Oprávnený s poukazom na § 61e Exekučného poriadku, zastával názor, že povinný nemohol vykonať jednostranné započítanie pohľadávky voči oprávnenému. Súčasne oprávnený poukázal na samotný exekučný titul - rozsudok Okresného súdu č.k. 4C/320/2015-65 zo dňa 05.04.2016, podľa ktorého uvedený súd konštatoval, že Zmluva o úvere, na ktorú sa povinný odvolával, neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako je výška úrokovej sadzby, výška RPMN a priemernej RPMN v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., čím sankcionizuje absenciu týchto náležitostí bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru, teda týmto uvedený súd konštatoval, že oprávnenému vznikla povinnosť vrátiť úver len vo výške 500 Eur, pričom oprávnený túto povinnosť splnil. Oprávnený na základe vyššej uvedenej zmluvy vykonal nasledovné úhrady, a to dňa 14.06.2011 sumu vo výške 82 Eur, dňa 27.07.2011 sumu vo výške 82 Eur, dňa 12.12.2011 sumu vo výške 80 Eur, dňa 17.01.2012 sumu vo výške 82 Eur, dňa 17.02.2012 sumu vo výške 82 Eur, dňa 16.03.2012 sumu vo výške 82 Eur, dňa 14.08.2012 sumu vo výške 80 Eur, 14.02.2013 sumu vo výške 300 Eur, dňa 05.01.2015 sumu vo výške 50 Eur, dňa 31.03.2015 sumu vo výške 276 Eur, dňa 04.05.2015 sumu vo výške 82 Eur, dňa 05.10.2015 sumu vo výške 82 Eur, 03.11.2015 sumu vo výške 82 Eur, pričom z uvedeného oprávnený zaujal stanovisko, že už v roku 2012 bol voči povinnému dlh uhradený v celej výške, a preto na strane povinného vzniklo bezdôvodné obohatenie a povinnosť s tým spojená vrátiť

oprávnenému všetko, čo podľa zákona mu nepatrí. Oprávnený sa vyjadril nasledovne: „Samotný povinný voči mne neeviduje žiadnu dlžnú sumu istiny, eviduje len „pochybné príslušenstvo“, ktoré neexistuje a ide o nároky, na ktoré nemá žiadny právny nárok“ Na základe uvedeného mal oprávnený za preukázané, že povinný vykonal zápočet na zmluvný nárok, poplatok za upomienky a iné nároky, na ktoré nemal a ani nemá absolútne žiadny právny nárok a hlavne tieto nároky voči oprávnenému neexistujú. Oprávnený ďalej dodal, že exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia sa voči nemu nevedie. V zmysle uvedeného oprávnený poukázal na to, že podľa § 580 Občianskeho zákonníka neboli splnené podmienky na započítanie pohľadávky, z dôvodu neexistencie pohľadávky povinného, a preto oprávnený navrhol súdu, aby návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. Oprávnený si vo svojom vyjadrení uplatnil trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 22,95 Eur (odmena vo výške 14,11 Eur + režijný paušál rok 2017 vo výške 8,84 Eur), a požiadal súd, aby zaviazal povinného k úhrade týchto uplatnených trov právneho zastúpenia.

6. Poverený súdny exekútor sa k samotnému návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril. V predloženej žiadosti súdneho exekútora o rozhodnutie o návrhu na zastavenie exekúcie č.k. 16Ek/16/2017 zo dňa 12.10.2017 súdny exekútor oznámil súdu spôsob doručovania dokumentov účastníkom exekučného konania.

7. Podľa § 61k ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

10. Podľa § 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

11. Podľa § 580 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

12. Súd preskúmaním exekučných titulov zistil, že exekučný titul - rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/320/2015-65 zo dňa 05.04.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/217/2016-90 zo dňa 29.11.2016, v ich odôvodnení mali výslovne tieto súdy za preukázané, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. 500300348 zo dňa 03.06.2011 (ďalej len „zmluva o úvere“), uzatvorenej medzi oprávneným a povinným, je z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to výšky úrokovej sadzby, výšky RPMN a priemernej RPMN, podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, je z týchto dôvodov úverom bezúročným a bezpoplatkovým. Túto skutočnosť zhodne konštatoval nielen Okresný súd Liptovský Mikuláš ale aj Krajský súd v Žiline. Z uvedeného dôvodu preto oprávnený mal vrátiť na základe zmluvy o úvere povinnému len sumu poskytnutého úveru, teda sumu 500 Eur. Táto skutočnosť bola súdu v tomto exekučnom konaní pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie zrejmalá, a súd považoval zistenia vyššie uvedených súdov, ktoré vydali exekučné tituly za právne relevantný dôkazný prostriedok.

13. Súd preskúmaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie zistil, že povinný zdôvodnil svoj návrh skutočnosťou, že vykonal započítanie pohľadávky podľa § 580 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodu, že evidoval pohľadávku voči oprávnenému, ktorá mu vyplynula zo zmluvy o úvere, na základe ktorej poskytol oprávnenému úver 500 Eur, a ktorý sa zaviazal zaplatiť spolu s poplatkom vo výške 484 Eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 984 Eur. Ku dňu 25.05.2017 evidoval povinný nedoplatok na zmluvný úrok vo výške 367,01 Eur, poplatok za upomienky vo výške 52 Eur, trovy rozhodcovského konania vo výške 149,62 Eur, trovy exekučného konania vo výške 55,44 Eur, zákonný úrok z omeškania vo výške 34,34 Eur, spolu vo výške 658,41 Eur. Z uvedeného dôvodu povinný vykonal započítanie pohľadávok jednostranným právnym úkonom dňa 25.05.2017. Súd však mal za preukázané na základe predložených exekučných titulov, ako aj v spojení s vyjadrením oprávneného zo dňa 29.09.2017, že jednostranným započítaním zo strany povinného došlo k započítaniu peňažných súm, ktoré pozostávajú zo zmluvného úroku, poplatkov za upomienky, úroku z omeškania a iných nárokov, teda z príslušenstva pohľadávky, a s prihliadnutím na skutočnosť, že predmetná zmluva o úvere je bezúročná a bezpoplatková, ktorá bola výslovne zakotvená v exekučných tituloch, súd v tomto exekučnom konaní mohol konštatovať, že jednostranným započítaním zo strany povinného bola započítaná pohľadávka, ktorá neexistuje, teda takú na ktorú povinný nemá žiadny právny nárok, čím vlastne súd mal za preukázané, že sa jednalo o započítanie nespôsobilej pohľadávky, a tým pádom započítanie povinného zo dňa 25.05.2017 považoval súd za úkon v rozpore s § 580 Občianskeho zákonníka, a teda za neplatný úkon. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Keďže sa súdy, ktoré vydali exekučné tituly, zhodne vyjadrili, že zmluva o úvere bola uzatvorená v rozpore s §9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., čo malo za následok, že poskytnutý úver na základe tejto zmluvy bol bezúročný a bezpoplatkový, príslušenstvo pohľadávky, ktoré uviedol povinný v jednostrannom započítaní zo dňa 25.05.2017, si povinný uplatnil v rozpore s týmto zákonom, a tým pádom trpí absolútnou neplatnosťou právneho úkonu. K nároku povinného zo započítania zo dňa 25.05.2017 týkajúceho sa trov za rozhodcovské konanie, a trov exekučného konania, súd dodáva, že vo vyjadrení oprávneného zo dňa 29.09.2017 výslovne tvrdenie, že sa proti oprávnenému žiadne exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia nevedie. Povinný nepredložil súdu akýkoľvek dôkaz, ktorým by existenciu exekučného konania voči oprávnenému na podklade rozhodcovského rozsudku potvrdil. Z uvedeného súd mal za preukázané, že povinný nemal voči oprávnenému nárok spôsobilý na započítanie, a tým pádom nemohlo dôjsť k platnému započítaniu podľa § 580 Občianskeho zákonníka.

14. Súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 M Cdo 11/2008 zo dňa 26.05.2010, podľa ktorého: „V zmysle ustanovenia § 580 Občianskeho zákonníka započítanie je spôsobom zániku navzájom sa kryjúcich pohľadávok veriteľa a dlžníka. Zánik nastáva okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie a boli splnené všetky podmienky na to potrebné. Podmienkou započítania je, že ide o dva záväzky medzi tými istými subjektmi, keď je veriteľ jednej pohľadávky súčasne dlžníkom druhej pohľadávky, a dlžník naopak (vzájomnosť pohľadávok). Plnenie musí byť rovnakého druhu a pohľadávky musia byť spôsobilé na započítanie. Pritom k započítaniu nedochádza automaticky, len čo sa pohľadávky stretli. Vyžaduje sa na to právny úkon niektorého z účastníkov záväzkového právneho vzťahu. Musí ísť o prejav adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejmé, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. Na započítanie, ako jednostranný právny úkon, sa nevyžaduje súhlas druhého účastníka, pretože ho možno vykonať aj proti jeho vôli. Započítací prejav možno uplatniť po tom, keď sa pohľadávky stretli, a to od okamihu splatnosti pohľadávky, ktorá sa stala splatnou ako posledná. Vtedy dôjde k zániku pohľadávok v dôsledku započítania, a to v rozsahu, a akom sa navzájom kryjú. Ak je niektorá z nich vyššia, zaniká len do výšky započítavanej protipohľadávky.“

15. V zmysle uvedeného musia byť splnené podmienky započítania, aby mohlo dôjsť k započítaniu podľa zákona, a to vzájomnosť pohľadávok, (teda dva záväzky medzi tými istými subjektmi, keď je veriteľ jednej pohľadávky súčasne dlžníkom druhej pohľadávky, a dlžník naopak), musí sa jednať o plnenie rovnakého druhu, pohľadávky musia byť spôsobilé na započítanie, (započítateľnými pohľadávkami nie sú tie pohľadávky, ktorých započítanie je vylúčené zákonom alebo dohodou účastníkov, napr. podľa § 581 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je prípustné započítanie proti pohľadávkam na náhradu škody spôsobenej na zdraví s výnimkou, ak by išlo o vzájomnú pohľadávku na náhradu škody spôsobenej takisto na zdraví), musí byť prítomný prejav smerujúci k započítaniu. Zákonné podmienky musia byť splnené na to, aby mohlo dôjsť k započítaniu.

16. Súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je odôvodnený existenciou vzájomných pohľadávok medzi oprávneným a povinným, ktoré je možné podľa názoru povinného podľa § 580 Občianskeho zákonníka navzájom započítať. Súd však v tomto bode musí opätovne zdôrazniť, že má za preukázané, že započítaním zo strany povinného zo dňa 25.05.2017 došlo k započítaniu nespôsobilej pohľadávky, keďže bolo vykonané na podklade neplatného právneho úkonu. Súd poukazuje aj na splátkový kalendár predložený povinným, z ktorého jednoznačne vyplýva, že oprávnená dobrovoľne plnila v rozsahu v akom uviedla vo svojom vyjadrení zo dňa 29.09.2017, a v spojení so skutočnosťou, že zmluva o úvere je považovaná za bezúročnú a bezpoplatkovú, teda oprávnená plnila nad rámec svojej povinnosti vyplývajúcej z tejto zmluvy. To je však predmetom konania pred všeobecným súdom, a nie predmetom konania pred exekučným súdom. Povinný súdu nepredložil iný dôvod na zastavenie exekúcie, preto súd nemal inú možnosť než návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnuť.

17. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnemu názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie je dôvodný, súd nemal preukázané zo strany povinného, že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, teda že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietol.

18. Podľa § 199 ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

19. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

20. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

21. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

22. Oprávnený vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 29.09.2017 uviedol, že si uplatňuje trovy exekučného konania vrátane trov právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie vo výške 22,95 Eur, (odmena vo výške 14,11 Eur + režijný paušál rok 2017 vo výške 8,84 Eur). Súd oprávnenému priznal trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 22,95 Eur, pričom povinný je povinný uhradiť tieto trovy do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

23. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 07.09.2017 vzniesol námietku proti trovám súdneho exekútora vo výške 88,20 Eur, trovy povinného podľa §199d ods. 2 Exekučného poriadku si povinný neuplatnil, a aj keby si ich uplatnil, súd z dôvodu, že návrh povinného zamietol v celom rozsahu, by mu ich nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.